

dilluns, 23 de febrer de 2009

>

L'Estat descarrila a Barcelona

L'apuntador

JOSEP MARIA PASCUAL.

L a història del TAV al pas per Catalunya és tan patètica que ben bé podria tractar-se de l'últim gran episodi del model de relació actual entre Espanya i Catalunya. La negligència i la mala fe juntes que ha demostrat l'Estat en la construcció del tram de TAV que prioritàriament necessita Catalunya (la connexió entre el País Valencià i la Catalunya del Nord) seria suficient per dir prou i trencar la dependència política i administrativa de Catalunya amb l'Estat.

Primer de tot hi ha el retard de prop de vint anys. En els últims vint anys (des del famós AVE Madrid-Sevilla) Catalunya ha anat perdent riquesa i qualitat de vida en el rànquing europeu. Hem mantingut la fama de territori ric, però la realitat ens ha convertit en un territori amb uns índexs de pobresa preocupants. I una de les pitjors calamitats és passar per ric sense ser-ne.

Després hi va haver tot el desgavell sobre el traçat, amb importants deficiències mediambientals i nul·la sensibilitat sobre l'enclavament de les estacions. Els únics aspectes que s'han tingut en compte són aquells que tenien a veure amb les plusvàlues; és a dir, amb la possibilitat de guanyar terrenys per a la construcció de noves zones de negoci (negoci és un dir, vista la crisi a què ens han abocat els sectors, teòricament, poderosos). Encara després, hi ha litigis i interrogants oberts sobre el pas de la infraestructura a través de les grans ciutats. A Barcelona no queda clara l'afectació que el TAV tindrà per a la Sagrada Família i per a alguna illa de cases en concret. A Girona, el viaducte que s'havia d'enderrocar ara no se sap si s'enderrocarà. L'ús per a mercaderies del TAV tampoc no està ben previst.

I finalment, de moment, sembla que ara no hi ha diners per fer les obres de l'estació de la Sagrera, i el conseller Joaquim Nadal ha dit que s'hauran de pagar a compte de les inversions de l'Estat previstes en l'Estatut. Aquesta notícia no ens hauria de sorprendre: per fer el TAV a Catalunya l'Estat mai no ha tingut diners (no n'ha volgut tenir, vaja). I el que no sabem és si aquests diners que ara s'invertiran a compte a la Sagrera deixaran d'invertir-se en altres obres públiques. Vaja, que no ho sabem; sí que ho sabem: serà exactament així. L'Estat té el fre de mà posat a Catalunya des de sempre des que es va iniciar la democràcia. No ens tornen els diners que ens recapten, quan ens els tornen ens els tornen tard i menys dels que ens toquen, i per si no n'hi hagués prou, ens hem d'acabar pagant les obres que, per més burla, seran de titularitat de l'Estat i seran gestionades per l'Estat. Això sí, algun dia vindrà Zapatero a inaugurar el TAV Barcelona-Perpinyà i el país vessarà optimisme. Fins i tot és possible que convidin Maragall a pujar a la cabina del maquinista.